

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1980 m.

balandžio

15 d.

Antradienis

Nr. 46 (4086)

KIIIIIIII

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

Balandžio 19-ąją — visi į lenininę talką!

Artėjant lenininei talkai

Aple aplinkos tvarkymą kalbame jau ne pirmus metus, skelbiami individualių sodybų tvarkymo, ūkių, geriausių gyvenviečių konkursai. Šiais metais taip pat paskelbtas konkursas, kurio metu bus išaiškinta, kurios įmonės, įstaigos, organizacijos rūpestingiausiai tvarko savo aplinką, kuriuose ūkiuose didžiausias dėmesys skiriamas grožiui ir tvarkai, kurios sodybos gražiausios.

Tvarkant Anykščių rajono centrą, gyvenvietes, yra pasiekta nemažų rezultatų. Statybos estetikos principu tvarkomas rajono centras, Baranauko aikštė. Tiek mieste, tiek ūkiuose didelis dėmesys skiriamas apželdinimo klausimams, mažosioms architektūrinėms formoms, vaizdinei agitacijai. Projektuojamos naujos architektūrinės formos su dekoratyviniu baseinu Baranauko aikštėje. A. Vienolio jubilėjų numatoma įrengti naują aikštę su paminklu rašyto-

jui, galvojama apie krantinės ir užtvankos tvarkymą. Šie darbai pareikalaus nemažų lėšų ir vyks ne vienerius metus. Tačiau greta šių didelių darbų nemažiau svarbus ir kasdieninis aplinkos tvarkymas. Reikia tik įmonių ir organizacijų, ūkių vadovams parodyti savo iniciatyvą. Dar pasigendame žalios vejos su gėlynais ir įrengtų poilsio vietų, daugeliui įstaigų reikėtų perdažyti pastatų fasadus, pagalvoti apie dekoratyvinės monumentaliosios dailės kūrinių pritaikymą fasadinėse dalyse. Miesto vaizdą daro menkaverčiai pastatai, kuriuos reikia nugriauti. Nepatenkinamai dar dirba butų ūkio organizacijos. Šie darbuotojai nereiklūs savivaliaujančioms gyvenvietėms, kurie ant stogų iškelia individualias televizijos antenas, neatilinkančią spalvą perdažo fasadų langus, balkonus tvoreles, didžiausio balkonuose skalbinius. Per mažai reiklūs pa-

tys gyventojai savo vaikams, kurie laužo želdinius, kiemo įrengimus, ištrypia veją.

Individualiems savininkams reikėtų rūpestingiau tvarkyti savo sodybas. Pasigendame želdinių, daugelis sklypų išties paverčiami daržais. Dar yra mieste sodybų, kurios aptvertos medinėmis sulūžusiomis tvoromis, prie ūkių pastatų pristatyti merkaverčiai aplūžę statiniai, pastatai laiku neperdažomi.

Netrukus sužaliuos medžiai, bet dar greit naujai pasodinti žali plotai taps poilsio vietomis, tyro oro kampeliais. Naujus miesto rajonus, kaimo gyvenvietes pastatome greičiau, negu ten išauginame medžius. Jiems reikia keletų metų, dešimtmečių, kad galėtų džiuginti žmogų, sielų jį su gamta.

Artėjant lenininei talkai, mieste numatyta pasodinti nemažai medelių, krūmių, kurių vis dar mažoka Anykščiuose. Norėtusi, kad į šį

darbą aktyviau įsijungtų atskiros žinybos, kurioms priklauso daugiabučiai gyvenamieji namai, bendrabučiai, kad dalyvautų visi miesto gyventojai. Visiems turėtų būti brangus grožis, žaliasis miesto rūbas. Svarų žodį, gražią iniciatyvą turėtų parodyti įmonių, įstaigų ir organizacijų vadovai, moterų tarybos, individualių namų savininkai.

Daugiau bendrų pastangų, noro, kad želdinių plotai, tvarkinga aplinka puošytų miestus ir kaimo gyvenvietes!

O. Butkuvienė
Anykščių rajono architektė

Niekas neliks nuošalyje

Nė vienas dienas nesustoja Anykščių centrinės sviesios gamyklos įrengimai, perdubantys ūkių ir gyventojų pristatomą pieną. Įprastas darbo ritmas gaus šios gamyklos cehuose ir balandžio 19-ąją. Greta žmonių, besidarbuojančių šiame nenu-trūkstamame gamybos cikle, į komunistinę talką ruošiasi išeiti dar 182 gamyklos darbininkai bei tarnautojai remontuoti įrengimų ir tvarkyti aplinkos.

Remonto tarnybos žmonės tą dieną galutinai sutvarkys gamybos sezonui Kūrklų se-paravimo skyriaus įrengimus. Kiti talkininkai paruoš aikštelę garažų statybai.

K. Butkutė

Ašmeninę penkmečio užduotį — jubiliejeinei datai

Praėję metai buvo labai sėkmingi Levaniškio kolūkio karvių melžėjai Stasei Sakėnienėi. Prižiūrdama 24 karves, iš kiekvienos ji primelžė vidutiniškai po 4434 kg pieno, arba 563 kg daugiau, negu 1978 metais, ir tapo kolūkio karvių melžėjų socialistinio lenktyniavimo nugalėtoja. Sėkmę paskatino šių darbštuolę prisiminti papildoma įsipareigojimą — asmeninę penkmečio užduotį įvykdyti iki V. Lenino gimimo 110-ųjų metų.

Šis žiemojimo laikotarpis Stasei ir jos darbo draugėms nebuvo lengvas. Stokojant pašarų, karvių produktyvumas kolūkyje sumažėjo. Kaip paskaičiavo kolūkio vyr. zootechnikas A. Gilydis, tam, kad įvykdytų prisimintą įsipareigojimą, Stasei reikia primelžti nuo šio mėnesio pradžios iki 22 dienos vidutiniškai po 250 kg pieno iš kiekvienos prižiūrimos karvės, tai yra, nemažiau, kaip po 11–12 kg per dieną. Dabar jos prižiūrimoje gyvulių grupėje gausėja šviežiapienių karvių, išmilžiai per parą palaipsniui didėja, tad kolūkio specialistai ištikina, jog iki V. Lenino gimimo jubilėjaus darbščioji melžėja asmeninę penkmečio užduotį įvykdys.

J. Junevičiaus nuotraukoje: Levaniškio kolūkio karvių melžėja St. Sakėnienė.

Kad nuolat gražėtų Anykščiai

Anykščiai ir jų apylinkės plačiai garsėja literatūrinėmis vietomis, gražiais gamtovaizdžiais, sutraukiančiais daug lankytojų iš įvairių respublikų kampelių, svečių iš broliškų respublikų. Atsilanko pas mus ir užsieniečiai. Todėl miesto grožiu turi rūpintis visų įmonių, organizacijų vadovai, visi miesto gyventojai.

Gražiai sutvarkyta aplinka, žaliuojantis medžiai, žydinčios gėlės jaukiai nutelkia kiekvieną žmogų. Tokioje aplinkoje smagu dirbti ir ilsėtis. Jauki aplinka skatina kiekvieną būti drausmingu, kultūringu, gerbti kitų

žmonių idėją triušą. Tačiau grožio puoselėjimui, aplinkos tvarkymui ne visų įmonių, organizacijų vadovai skiria deramą dėmesį.

Šį klausimą svarstė neseniai įvykusi įmonių ir organizacijų vadovų taryba, kuriai vadovauja rajono Liaudies deputatų tarybos deputatas, vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vinas“ direktorius J. Makštelė.

Taryba nusprendė, kad patvarkyti aplinką vien lenininės talkos metu — per mažai. Tuo rūpintis reikia nuolat. Parodant daugiau sumanumo, ir be didesnių kapitali-

nių įdėjimų galima gražiai sutvarkyti, apželdinti bet kuriai įmonei skirtą teritoriją.

Vadovų taryba numato ne rečiau kaip vieną kartą per ketvirtį šaukti posėdžius, kvieisti į juos įmonių, organizacijų vadovus, kurie nepakankamą dėmesį skiria aplinkos tvarkymui, išklaustų jų ataskaitas apie šioje srityje nuveiktą darbą. Jiems bus pateiktos rekomendacijos aplinkos tvarkymui gerinti.

Papuošti miestą žalumynais, gėlėmis — visų anykščių garbės reikalas.

B. Milaševičius

Kronikėlė

Mažeikių naftos perdirbimo įmonėje paleista pirmoji žaliavos perdirbimo linija. Ji gamina mazutą, dizelinį kurą ir benziną. Stojus rikiuotėn visiems pajėgumams, naujasis pramonės milžinas visiškai patenkins respublikos liaudies ūkio poreikius naftos produktams, pusrėčio karto sumažės jų transportavimo išlaidos. Dalis produkcijos bus tiekiama kaimyninėms respublikoms.

Vilniaus plastmasinių dirbinių gamyklos energetikų palobulinti agregatų varikliai įgalino nuo metų pradžios sutaupyti daugiau kaip 70 tūkstančių kilovatvalan-

džių elektros energijos. Tokio jos kiekio gamyklai pakaks dirbti visą balandžio 19-osios dieną, per kurią plastmasių gamintojai patieks tūkstančius kvadratinį metrų polietilėninės plėvelės, didelę siuntą vamzdžių, daug plataus vartojimo prekių.

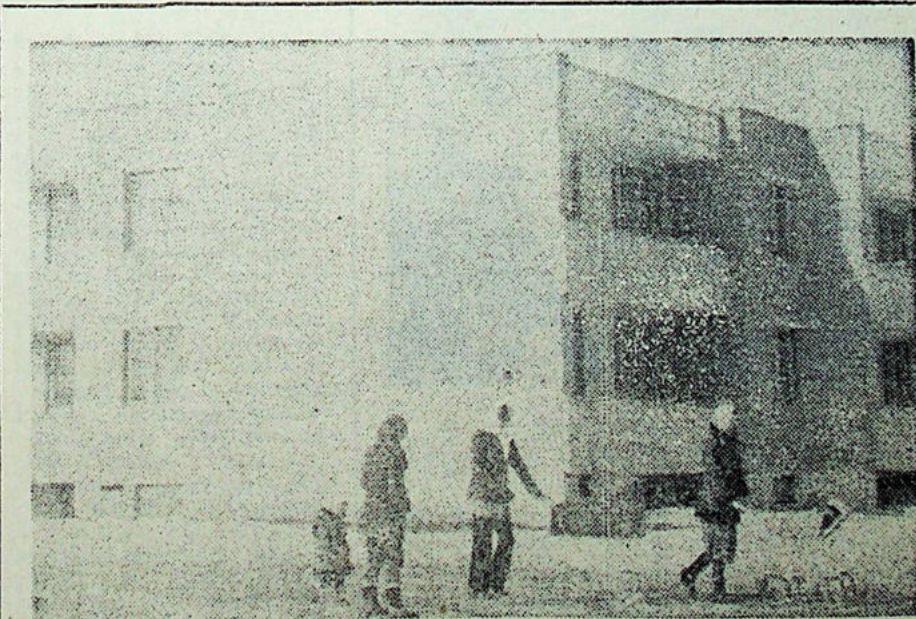
Vilniuje veikia tradicinė kultūrinių, ūkinių, galanterijos, sporto prekių bei suvenyrų pirkimo-pardavimo mugė. Prekybininkai joje numato užpildyti ateinančioms metams prekių maždaug už 365 milijonus rublių — 21 milijonu rublių daugiau negu buvo užpildyta šioms metams.

Vilniaus TSRS 50-mečio kuro aparatūros gamyklos kolektyvas praėjusiais metais valstybinių kokybės

ženklų žymėjo daugiau kaip 60 procentų kuro siurblių galiniams traktoriams ir kombainams. Už aukštus produkcijos kokybės rodiklius vilniečiai ketvirtą kartą apdovanoti VPSCT ir TSRS standartų komiteto diplomu.

Įvykdžiusi socialistinius įsipareigojimus V. Lenino gimimo 110-ųjų metų garbei, į gimtąjį uostą sugrįžo refrižeratorių laivyno bazės tanklaivio „Debre-cenas“ įgula. Jūreiviai penktadaliu viršijo kuro pristatymo į žuklės rajoną užduotį ir įvykdė dešimtojo penkmečio krovinių pervežimo programą.

(ELTA)

Kasmet gražėja pagrindinė Sodninkystės tarybinio ūkio gyvenvietė — Ažuozėriai. Šiemet įvairiose, su visais patogumais butuose įsikūrė ilgametės darbininkės J. Semėnienės, traktorininko A. Kalinkos, brigadininko A. Čižo ir dar septynios šeimoms.

J. Junevičiaus nuotraukoje: prie naujojo namo.

Sėkmė priklauso nuo kolektyvo darnumo

„Anykščių šilėlio“ kolūkio atvirame partiniame susirinkime, svarstant klausimą „Gyventi, dirbti ir kovoti leniniškai, komunistiškai“, išsivystę dalykiškas pokalbis apie partinės organizacijos nuveiktą darbą ugdant kolektyvą, apie komunistų valdmenį šiame darbe, apie keturių dešimtojo penkmečio metų darbo rezultatus ir uždavinius šioms metams, apie kiekvieno komunisto, kiekvieno kolektyvo nario atsakomybę už galutinį žemdirbio pastangų rezultatą — aukštą augalininkystės ir gyvulininkystės produkciją.

Pranešimą susirinkime skaitė pirminės partinės organizacijos sekretorius B. Rukša. Diskusijose pasisakė ūkio vyr. inžinierius A. Gudelis, vyr. ekonomistas A. Mieželis, mechanizatorius A. Strazdas. Juškonų sektoriaus dirbtuvių vedėjas V. Tyla, vyr. zootechnikė E. Visockienė, brigadininkas V. Andrikonis, liaudies kontrolės grupės pirmininkas A. Diečkus ir ūkio vadovas V. Sostakas.

1. BŪTI PAVYZDŽIU

Ir pranešėjas, ir diskusijose pasisakę komunistai pabrėžė, kad gyventi leniniškai, vadintis, sąžiningai dirbti, būti pavyzdingu šeimoje, draugišku, bei reikliu santykiuose su žmonėmis, nuolat mokytis, stengtis perduoti savo žinias jaunajai kartai, pavyzdinčiai vykdyti partinės organizacijos įpareigojimus. Šito iš komunistų reikalauja ir TSKP įstatai. Ir džiugu, kad tokių komunistų nemaža „Anykščių šilėlio“ kolūkio partinėje organizacijoje. Susirinkimo dalyviai kaip pavyzdinčiausius pirmiausia minėjo komunistus mechanizatorius K. Andrikonį ir Alb. Strazdą, melžėją V. Naurienę ir fermos vedėją A. Strazdą.

Išryškindamas prištversio mechanizatoriaus Alb. Strazdo pavyzdį visiems kolektyvo nariams, ekonomistas A. Mieželis iškėlė jo atsidaavimą kolektyvo reikalams, partijos iškeltų uždavinių vykdymui. Alb. Strazdas jau eilę metų yra socialistinio lenktyniavimo nugalėtojas.

Jo darbas žymi ne tik aukšti kiekybiniai ir kokybiniai rodikliai, o ir nuolatinis ieškojimas, kaip pagerinti, paspartinti ir palengvinti darbą. Tai jis sugalvojo savos konstrukcijos sukabintuvą didelio galingumo traktoriui, sėkmingai jį panaudojo. Taip pilniau išnaudojamas traktoriaus galingumas, per tą patį laiką nuveikiama daugiau darbų. Dabar visi didelio galingumo traktoriai jau aprūpinti tokiais sukabintuvais. Ypač geras Alb. Strazdo bruožas yra tai, kad visuomeninio ūkio darbai, interesai jam visada ir visur yra svarbesni už asmeninius.

Kai kalbama apie partinės organizacijos narių uždavinius kolektyvo auklėjimo, jaunų komunistų ir komjaunuolių grūdinimo srityje, šilėličiai visuomet remiasi ir ūkio vadovo V. Sostako pavyzdžiu. Ypač ryškus ūkio vadovo V. Sostako indėlis ugdant žemės ūkio specialistus. Remdamasis partine organizacija, per ilgus vadovavimo ūkiui metus V. Sostakas stengėsi pagal lenininius principus parinkti pagrindinius specialistų ir padalinių vadovų kadrus, nuosekliai ir kantriai juos mokė, auklėjo, perteikė savo ilgametį patirtį. Ir vien faktas, kad iš 37 ūkio specialistų ir padalinių vadovų beveik visi yra parinkti ir išauklėti iš šio kolūkio kolūkiečių vaikų, iškalbingiau už bet kokius žodžius byloja apie tą didžiulį darbą, kurį nuveikė partinė organizacija ir ūkio vadovas, ruošdami kadrus vis sudėtingesniems žemės ūkio gamybos problemoms spręsti. Ir gal neatsitiktinai Lenino ordinas puošia ne tik kolūkinio darbo vėlerano K. Gogelio, ūkio vadovo V. Sostako, bet ir vieno iš jo auklėtinių mechanizatoriaus Alb. Strazdo krūtinė.

Komunisto avangardinis vaidmuo kolektyve, visų pirma, apibrėžiamas darbu, sąžiningu tiesioginiu pareigų atlikimu. Komunistai mechanizatoriai Alb. Strazdas, K. Andrikonis, bekomis augintojas V. Adomonis, melžėja V. Naurienė jau įvykdė asmeninius penkmečio planus. Ir

ypač džiugu, kaip pažymėjo pranešėjas ir susirinkime kalbėjo komunistai, kad šie pirmūnai ne vieniši, kad jų pavyzdžiu seka vis daugiau kolūkiečių, kad asmeninės penkmečio uždutis taip pat jau įvykdė melžėjos D. Sriubienė, M. Stasiūnienė, paršelių augintoja T. Gavėnavičienė ir eilė kitų kolūkiečių — iš viso 20 žmonių.

2. VISŲ SVARBIAUSIA

Žemės ūkyje, kaip ir bet kurioje gamybos sferyje, visų svarbiausia yra galutinis veiklos rezultatas — galava produkcija. Bet jei kitur šitai priklauso beveik vien tik nuo žmonių triūso ir ryžto, tai žemės ūkyje nemažą įtaką turi meteorologinės sąlygos. Kaip kalbėjo susirinkimo dalyviai, įveikti gamtos kaprizus, saugysim, pavasarį ir gerai pasėti yra laimėjimas. Bet norint, kad laimėjimas taptų pergale, reikia, kad būtų įveiktos kliūtys ir pasiegti priežiūros, ir šienapjūtės, javų pjūtės, rudeninio arimo bei žiemkenčių sėjos metu. Tik sėkmingai susidorojus su šiais darbymečių grandine, pasiekiamas pergalė — gaunami geri žemės ūkio ir gyvulininkystės produktų gamybos rezultatai. Atpildami kolektyvo darbą per keturis dešimtojo penkmečio metus, susirinkimo dalyviai viską vertino kaip tik iš šių pozicijų. Ir nors iš pirmo žvilgsnio atrodo, kad žemės ūkio produktų gamyba ypač nepalankiais 1979-aisiais gerokai sumažėjo, nes gerokai mažiau surinkta grūdų, sukaupta tik kiek daugiau, nei pusė pašarų, lyginant su ankstesniais metais, bet keturių metų rezultatai neblogo. Netgi grūdinių kultūrų derlingumas, 1979 m. sudaręs 27,5 centnerio iš hektaro, lyginant su devintojo penkmečio atskirų metų rezultatais, nebeatrodo toks žemas. G. jei kalbėti apie keturių penkmečio metų rezultatus, tai grūdų gamybos planas įvykdytas 112, linų — 111,2, pieno — 100,5 ir mėsos — 100 procentų. Toks galutinis ūkio kolektyvo keturių metų darbo rezultatas. Vadinas, stip-

rius pamalus turinio ūkio gamybos vystymui negali padaryti lemiamos įtakos vieneri, kad ir labai blogi metai. Ir tai pastebima visur. Kaip tik prieš prasidedant atviram partiniam susirinkimui, ūkio vyr. zootechnikė E. Visockienė pranešė, kad pieno primelžimas iš karvės pakilo iki 8,7 kg per parą ir jau viršija praėjusių metų to patį laikotarpio lygį 0,3 kg. Ir tai fermose, kurios aprūpintos pašarais kur kas blogiau, nei pernai, o melžiamų karvių skaičius netgi didesnis, pasiekė 656. Iš kur visa tai? Būtininkai lazdele mostelėjus, karves pilingesnės pasidarė?

Nieko panašaus! Kaip kalbėjo susirinkime E. Visockienė, V. Tyla, V. Andrikonis, kolūkio pirmininkas V. Sostakas, praėjusieji ypač sunkūs metai sumažino ūkio ekonomikos stiprinimo žingsnį, bet tuo pačiu privertė visus gerokai pasitempti, apsižvalgyti ten, kur seniai buvo žiūrėti: į pievoknius pagal upelius ir ežerus, į natūralių pievų lopinėlius pamėškėse.

Sunkūs metai privertė rimtai peržiūrėti pašarų paruošimo šerimui technologiją, pagalvoti, iš kokių resursų nors dalinai padengti aiškų karotino trūkumą. Šiandai, kurie normaliais metais „Anykščių šilėlyje“ nebuvo laikomi rimtu pašaru, šiemet rūpestingai buvo ruošiami šerimui. Į pašarus buvo pridėdama smulkintų eglių spyglių, kas bent dalinai kompensavo karotino trūkumą. Žinoma, teko nemažai sušerti koncentratų. Bet svarbiausia — pasiekti: gyvuliai išlaikyti per žiemą, jų produktyvumas jau didėja. Pašarai apskaičiuoti ir jų pakaks iki gegužės vidurio. Vadinas, pamatas aukštam gyvulininkystės produktų gamybos lygiui ūkyje išlaikytas. Dar rudenį ūkio komunistai, o paskui ir visi gyvulininkystės darbuotojai iki smulkmenų aptarė priemones, kaip su esamais pašarais išlaikyti per žiemą gyvulius ir gauti įmanomai didesnę produkciją. Numatytas priemonės visų ūkio darbuotojų stengėsi įgyvendinti savo

darbo vietoje: ir tie, kurie smulkino šiaudus ir šieno milų agregatu, pridėjo įvairių priedų, darė granulės, ir tie, kurie sudarinėjo įvairioms gyvulių grupėms racionus, ir tie, kurie šėrė. Bendros viso kolektyvo pastangos, kalbėjo susirinkime ūkio vyr. zootechnikė E. Visockienė, davė galimybę išlaikyti ūkio pajamų šaltinį — visus gyvulius. Kiaulių šiuo metu turima netgi daugiau, negu pernai tuo pat metu. Tuo mėsoje pardavims valstvei planą kurį laiką bus galima vykdyti kantienu, o galvijų prieauglį ilgėliau pašerti, kad būtų galima realizuoti didelio svorio, aukščiausio jėmimo gyvulius, gauti kainų priedą. Didžiūdamasi gyvulininkystės darbuotojų kolektyvu, E. Visockienė pabrėžė, kad ir praėjusiais metais 97 proc. realizuotų galvijų buvo aukščiausio jėmimo, 93 proc. galvijų prieauglio realizuota gaunant 50 proc. kainų priedą, kad vidutinis galvijų svoris sudarė 426 kg. Ji, be to, pabrėžė, kad visas ūkio realizuojamas pienas yra pirmos rūšies. Tai taip pat labai rimtas pasiekimas ir aukšto darbo kokybės įrodymas.

3. KOKS BEBŪTŲ RYTMETIS

Pirmoji pavasario lauko darbų diena žemdirbiui yra tarsi pirmasis tikro pavasario rytmetis. Koks jis bus šiemet — giedras ar apniūšęs — nežinia. O kad darbai visur vyks sklandžiai, jau dabar aišku. „Anykščių šilėlyje“ niekad nebūdavo uždeliamas technikos remontas, o šiemet, ruošiantis sukurti V. Lenino gimimo 110-ąsias metines, šie reikalai ypač geri. Jau senokai suremontuoti visi traktoriai, žemės dirbimo, sėjos, šienavimo mašinos. Kaip kalbėjo susirinkime vyr. inžinierius A. Gudelis, greit ir paskutinieji grūdų nuėmimo kombainai stos į paruoštųjų rikiuolę. Technikos kieme baigiami komplektuoti agregatai. Mechanizatoriai išbando ir galutinai sureguliuoja jiems skirtą techniką. Visi supranta, kad paskutiniaisiais dešimtojo penkmečio

metais reikės gerai pasidarbauti. Kad grūdų gamybos penkmečio planas bus įvykdytas, kad bus gautas derlius po 35 cent grūdų iš hektaro, niekas neabejoja, nes palankesniais metais šilėličiai jau buvo peržengę ir keturiasdešimties centnerių iš hektaro derlingumo ribą.

Mechanizatorius Albinas Strazdas atvirame partiniame susirinkime kvietė darbo draugus padaryti viską, kad būtų pasėta per dešimtį darbo dienų, kad pasėliai būtų prižiūrimi kuo sąžiningiausiai, o pjūčiai panaudota kiekviena tam tinkama valanda, nes pjūties didžiausias, sunkiausias ir sudėtingiausias darbas iš visu laukininkystės darbu ir nuo jo daugiausia priklauso, kiek grūdų bus aruoduose, kiek ir kokių pašarų daržinėse, kauptose ir tranšėlose.

Juškonų sektoriaus laukininkystės brigadininkas V. Andrikonis ir kiti kalbėjo apie tai, kad reikia visur ir visiems dirbti pagal sąžinę, tuomet nereikės tiek daug bėdų verstis nepalankioms oro sąlygoms. Kaip pažymėjo kolūkio pirmininko pavaduotojas A. Diečkus ir ūkio vadovas V. Sostakas, praėjusį rudenį ir žiemą padarvta labai daug, kad šie metai būtų sėkmingi ūkio žemdirbiams: iš rudens suartos visos dirvos, organizuotomis trąšomis patręsti kaupiamosios skirti arimai, išbertos mineralinės trąšos į dirvas, skirtas linams, patręstos kultūrinės, nievos ir ganvklės. Visa sėkla yra pirmaklasė. Siekiant praturtinti pašarus baltymais, paruošta aukštos kokybės ankštinių kultūrų sėkla. Šiu kultūrų bus auginama daugiau, negu ankstesniais metais. Visi kalbėjusieji susirinkime akcentavo, kad tikvie sudarvotos salvgos sėkmingai užbaigti dešimtajį ir geru startu pradėti sekantį penkmetį. Visi tiki, kad palankios salvgos bus išnaudotos, kad kiekvienas didelio „Anykščių šilėlio“ kolūkio kolektyvo narvis sąžiningai atliks savo pareigą kolektyvui.

R. Ballūnas,
K. Janulionis

Liaudies kontrolės grupių ataskaitos kolektyvams

Gerinti patikrinimų efektyvumą

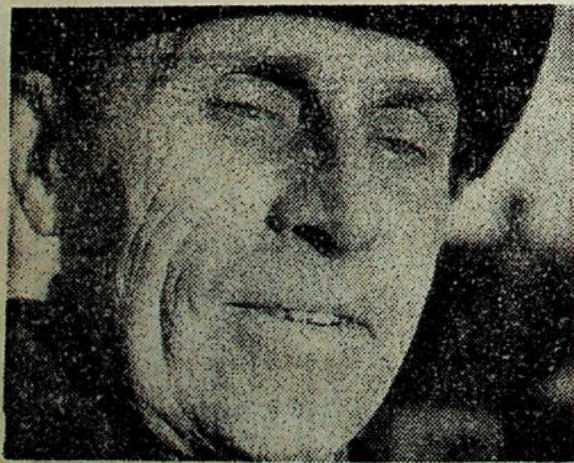
Jau daugiau kaip dešimt metų „Nevėžio“ kolūkio liaudies kontrolės grupėi vadovauja Simonas Vidzikauskas. Per tą laikotarpį, jam dalyvauiant, buvo surengta daug patikrinimų, išaiškinta eilė nesklandumų ir trūkumų, pašalinta nemaža neūkiskumo faktų. Jo geriausi talkininkai buvo ilgamečiai liaudies kontrolieriai grūdų sandėlininkas P. Zukauskas, brigadininkas A. Kontrimavičius. Tai iš jų jaunieji kontrolieriai, komjaunimo prožektoriaus būrio nariai mokėsi principingumo, sėmės pareigos jausmo, klausė patarimų, kaip geriau organizuoti reidus, kaip pasiegti įvairiose gyvenimo situacijose. Į ataskaitinį liaudies kontrolės grupės susirinkimą „Nevėžio“ kolūkio vyr. inžinierius mechanikas S. Vidzikauskas atėjo sukomplektavęs sąjaušias, jas išbandęs, rytojaus dieną ruošėsi kompleksškai patikrinti bulvių sodinamąsias. Ataskaitiniame pranešime daug vietos buvo skiriama mechanizacijos klausimams, nuo kurtų šienadienų ūkyje priklauso dau-

gumos klausimų sprendimas. Visuotiniame susirinkime dalyvauijantis kolūkio žmonės gerai prisiminti, kokia susidėvėjusi iš sunkių rudens darbų j mechaninės dirbtuvės grįžo technika. Reikėjo daug pastangų jai paruošti baigiausių dešimtojo penkmečio metų darbams.

Liaudies kontrolieriai, mechanizatorių sektoriaus nariai reguliariai tikrino, kaip defektuojami kombainų mazgai, ar jie laiku pristatomi į remonto dirbtuves. Nemažą liaudies kontrolieriams rūpesčių ir žiemos metu. Jie rūpinosi, kad būtų sumaniai išnaudojamos mechaninių dirbtuvių plotas, pagal paskirtį panaudojamos atsarginės dalys. Pavasarį komisija, į kurią įėjo liaudies kontrolės grupės nariai S. Vidzikauskas, A. Jankauskienė, L. Klimašauskas, komjaunimo prožektoriaus būrio narė P. Vaišvilienė, tikrino, kaip paruošta darbams technika. Beveik visi traktoriai ir kitas žemės ūkio inventorių buvo paruoštas tinkamai, tačiau kai kurių trūkumų vis tik buvo rasta. Komisija re-

komentavo mechanizatoriams K. Serėnui, J. Leke-rauskui geriau sureguliuoti kultivatorių spyruokles. Liaudies kontrolės grupės nariai kiekvieną mėnesį ruošė reidus, patikrinimus. Praeity metų lapkričio mėnesį kontrolieriai domėjosi, kaip panaudojami pašarai ir atskiroms gyvulių grupėms sudaromi racionai. Buvo nustatyta, kad kiauulių fermoje kartais trūkdavo lieso pieno, nes nereguliariai jį gaudavo iš kurklių separavimo punkto. Apie tai liaudies kontrolieriai informavo Anykščių sviesto gamyklą, ir padėtis pagerėjo. Nemaža veiklumo rodė atskiri kontrolės grupės nariai. Praėjusių metų pavasario sėjos metu mechanizatorius Leonas Klimašauskas informavo, kad laukuose yra daug akmenu, kurie laužo techniką, trukdo darbams. Šis klausimas buvo anktas liaudies kontrolės biuro posėdyje ir numatytos priemonės. Rudenį valdyba daugiau kolūkiečių pasiuntė rinkti akmenų, dabar šiam tikslui numaloma organizuoti žemės ūkio spe-

cialistų, jaunimo talkas. Susirinkime liaudies kontrolės grupės nariai bei kiti kolūkiečiai nurodė atskirus trūkumus, kuriuos išgyvendinus, pagerėtų liaudies kontrolės organizuojamo darbo efektyvumas. Teisingai kolūkio revizijos komisijos pirmininkas S. Audenis siūlė, kad būtina į liaudies kontrolės grupės susirinkimus bei biuro posėdžius visuomet šaukti asmenis, kurių vadovaujamuose padalinuose pasireiškė darbo trūkumai, nesklandumai. Pavyzdžiui, praeity metų spalio mėnesį buvo nustatyta, kad gyvulininkystės fermose elektros lempu-tės dieną ne visuomet išjungiamos. Tačiau į posėdį, svarstant patikrinimo medžiagą, fermų vedėjai bei vyr. zootechnikas nebuvo pakviesti. Todėl jie ir vėliau mažai domėjosi, kaip naudoti elektros energija. Susirinkime išskaitos principingos kolūkio žemdirbių mintys, priimtas nutarimas paskatins „Nevėžio“ kolūkio liaudies kontrolės grupės narius ateityje darveikti dirbti, ieškoti naujų formų ir metodų, siekti didesnio kontrolės efektyvumo. V. Krasas
LKP Anykščių RK narys

Surdegio kolūkio penimų veršelių augintojai Stasys Pliuskys ir Povilas Kaminskas prižiūri 200 veršelių, kurių prie-svorai per parą 786 gramai. Pasiekti gerų rezultatų jiems padeda patir-

tis ir darnus darbas — juk kartu augina veršelius jau devyni metai. Be lo, Povilas Kaminskas aktyvus gyvulininkystės tarybos narys, kuriam rūpi viso ūkio gyvulininkystės reikalai. Pirmiausias veršelių augintojas P. Kaminskas, kurį matome J. Junevičiaus nuotraukoje, apdovanotas „Dešimtojo penkmečio spartuolio“ ženklu.

KOLEKTYVINIS DARBAS

Kolūkinų laukų artojas

Bronius Piščikas mechanizatoriumi pradėjo dirbti pirmaisiais kolektyvizacijos metais. Pradžioje dirbo prikabinėtoju, vėliau traktorininku. Bedirbant MTS, jam teko dirbti daugelyje apylinkės kolūkių laukų. Tuomet nepatikimai stebėdavo Broniaus ir jo draugų darbą. Senesni kaimo žmonės sakėdavo:

— Nebus duonos, kai šios geležinės „pabaisos“ dirbs žemę.

Tačiau prie to po truputį ėmė priprasti. Ejo metai, keitėsi laikai, kolūkiai kasmet stiprėjo. Žmonės ėmė pasitikėti nauja technika, nebeaimanavo, kad nebebus duonos, suprato, kad teisingu keliu einama. Visa tai liko praityje. Šiandien niekas Naujasodžio tarybiniam ūkyje nebesistebi, kai laukuose pasirodo vis galingesnė, sudėtingesnė technika. Net be jos neįsivaizduoja šiandieninio kolūkinio kaimo gyvenimo. Ten, kur anksčiau snaudė neįžengiamos pelkės, dabar banguoja kultūrinės gamyklos. Jei pirmaisiais kolūkiniais metais derlius sutildpavęs vienkimiuose išsimėčiusiuose svirneliuose, tai dabar stovi didžiuliai grūdų sandėliai, o ir tie kai kuriais metais dar būna per mažai, ne visuomet sutalpa gausių grūdinių kultūrų derlių. Mokslo pasiekimai, spauda, radijas, televizija, kas anksčiau tebuvo tik svajonė, dabar tapo realybe, pasiekiamą kiekvienam žmogui. Bronius Piščikas nebė tas, koks buvo pirmaisiais kolektyvizacijos metais. Jis „pirmos“ klasės mechanizatorius ir valdo jau nebe pirmą kartą. U-2,

o šiandieninį galiūną T-150K markės traktorių su plačiais agregatais. Javapjūtės metu jis į laukus kasmet išvairuoja galingą laukų laivą, kombainą „Niva“ su 6 metrų chederio pločiu. Sienuojūtės metu sėdasi už sudėtingos Vokietijos Demokratinėje Respublikoje pagamintos šienavimo technikos vairo. Ir kokia bebūtų galinaga, sudėtinga technika, be žmogaus rankų ji negyva.

PASAKOJIMAS APIE GERUS ŽMONES

Kad ji dirbtų be sutrikimų, reikia ne tik daug žinių, bet ir pašaukimo, meilės jai, o Broniui jos užtenka. Myli vyras techniką, kruopščiai ją prižiūri. Jis ne tik šios specialybės žinovas. Jam paklūsta suvirinimo aparatas, reikalui esant ir tekinimo staklės, o svarbiausia, jis puikus racionalizatorius.

Antai, ūkis gavo naują, galingą T-150K markės traktorių. Tačiau ką su juo laukuose nuveiksi, jei nėra laukams įdirbti prie jo jokio agregato. Bronius suprato — technika naši, ūkiui didelių pinigų kainavo, o naudos bus mažai. Technika prastovės arba bus tik dalinai panaudojama. Pavaikščiojo Bronius Piščikas dieną, kitą dirbluvių kieme, galvojo, svairstė, braižė kažką, matavo. Kitą dieną į tai ką pasitelkė vėną, kitą gabesni mechanizatorių, ėmėsi darbo. Netrukus už dienos kitos plačiąsias kultivatorių jau buvo galima kabinti prie

traktoriaus. Anksčiau amoniakinį vandenį į dirvas įterpdavo vikšriniai T-74 markės traktoriai. Tačiau tai Broniui pasirodė nenašus darbas. Bronius šį darbą sugalvojo atlikti su šiuo plačiąsias agregatu. Naujovė puikiai pasiteisino. Po metų ūkis gavo dar vieną tokį galiūną. Broniui padedant ir šiam traktoriui buvo pagamintas toks pat agregatas. (Dabar ūkis turi 4 tokius

traktorius). Plūgai, kuriuos gavo iš gamyklos, pritaikyti eksploatuoti šiuo galiūnu, ūkyje, kur begalės akmenų, nepasiteisino. Ir čia darbščios Broniaus rankos kai ką palobulino, ir agregatas tapo nepakeičiamu. Daug galima būtų pasakoti apie darbštuolį „auksines rankas“ turintį mechanizatorių Bronių Piščiką. Svarbiausias jo bruožas — savo žiniomis pasidalinti su kitais savo darbo draugais. Ypač Piščikas neabejingas jaunimui. Ūkio vadovai jaunam mechanizatoriui komjaunuoliui Stasiui Bytautui prieš metus, javapjūtės metu patikėjo seną SK-4 markės javų kombainą, kuris tarnavo jau paskutinį sezoną. Vaikinas stengėsi, jei pasitaikydavo koks nors svarbesnis gedimas, vis bėgdavęs pas Bronių. „Broniau, padėk, paaiškink...“ Piščikas niekuomet neatsisakydavo, padėdavo, paaiškindavo, padarindavo. „Girdi, pirmieji žingsniai visiems buvo sunkūs, įprasi,

seksis geriau, nenuleisk rankų...“

Vaikinas, vyresnio draugo pabrėžtas, stengėsi, nors į pirmūnus ir neiškopė, bet ir paskutinis nebuvo. Gerai atlaikęs išbandymą komjaunuolis Stasys Bytautas praėjusių metų javapjūtėje darbavosi jau su naujutėliu kombainu „Niva“.

Broniaus Piščiko auklėtiniais taip pat buvo Vytautas Tursa, Bronius Grybas bei kiti jaunieji mechanizatoriai. Siuo metu ūkyje vyksta technikos remonto darbai. Darbo sąlygos, remontuojant techniką, gana sunkios. Garažai neapšildomi. Dauguma technikos remontuojama lauke. Tai javų kombainai, šienavimo technika. Remonto eiga dažnai užsitęsia. Juk žiemą lauke ne visada galima dirbti. Daug priklauso nuo gamtinių sąlygų. Tenka mechanizatoriams daug pavargti.

— Nebeilgai ir mes vargsime, — su pasididžiavimu kalba ūkio mechanizatorius Bronius Piščikas. — Po mėnesio kito persikelsime į naujas, erdvas, tipines mechanines dirbtuves, kur bus mums visi reikiami patogumai. Jas netrukus žada eksploatacijai atiduoti Ukmergės KMK statybininkai.

Kaip reikia mylėti ir branginti techniką, kokią turi jausti atsakomybę ir pareigą kolūkinų laukų arimams, sektinų pavyzdžių visada kitiems darbo draugams būna patyręs technikos mylėtojas Bronius Piščikas.

M. Verbūnas

Laiškininko darbo problemos

Diena iš dienos auga, plečiasi mūsų miestas, o su juo auga ir gyventojų poreikiai. Kiekvienas norime kuo greičiau gauti užsiprenumeruotą laikraštį ar žurnalą. Nekantariai laukiame laiško nuo studento sūnaus ar dukters, nuo draugo ar draugės. O kad visų norai būtų išpildyti, laiškinkas turi trumpinti kelią nuo vieno gyventojų iki kito. Tam puikiai pasitarnauja abonentinės spintos, per kurias galima žymiai greičiau pristatyti spaudą ir korespondenciją gyventojams.

Deja, ne visi palankūs šiai priemonei. Antai, Kvarco gatvės namų Nr. 9 ir Nr. 18 gyventojai abonentines spinteles pasikabino iš kiemo pusės prie namo durų, todėl nuo to laiškinko kelias nesutrumpėjo ir pristatymas nepagreitėjo. O kodėl gi negalima buvo jų pakabinti prie gatvės?

Arba Ramybės ir Statybinių gatvėse esančiuose kai kuriuose daugiaaukščiuose namuose abonentinės spintelės pakabintos II aukšte.

Dar įspūdingiau, kai namų Kolūkiečių gatvės Nr. 37, Nr. 40 ir Opansko gatvės Nr. 21 gyventojai paimti spaudą iš laiškinkų patiki sargiams ar brisiams, tačiau pastarieji neranda „bendros kalbos“ su laiškinkais. Taip ir vaikšto laiškinkai šunų lo-

jami nuo vieno durų prie kito.

Nė kiek nemažesnė problema ir su abonentinių spintų naudojimu. Žiūrėk, tik vakar pakabinta spinta, šiandien jau neužsiraikina, išlaužytos durėlės. O gyventojai skundžiasi neradę joje spaudos.

Neįmanoma prie kiekvienos abonentinės spintos pastatyti sargų. Jos yra kiekvieno mūsų nuosavybė todėl deramai ir prižiūrėkime, nelaužykime, o tada ir spauda nedings.

Tėveliai, neleiskite savivaliai vaikams, išimant spaudą iš abonentinių spintelių.

Didžiulė problema rajone su korespondencijos adresavimu ir indeksavimu. Laišką parašyti mokame, o užrašyti tikslų adresą ant voko ne visi mokame. Tai liečia daugiausia rajono žmones, istaigas ir organizacijas. Užrašome rajono ir apylinkės Tarybos pavadinimą, na ir adresato pavardę. O kad ta apylinkės Tarybą aptarnauja keli ryšių skyriai, kad joje gyvena keli tokia pat pavardės adresatai, tai niekas nepagalvoja. Atspėk, kur tokį laišką siųsti ir kam jį įteikti.

Adresuojant korespondenciją būtina nurodyti ne tik ryšių skyriaus pavadinimą, bet ir pašto indeksą.

R. Janauskienė

Gamybinio mokymo meistras

Jau aštuonioliktus metus Troškūnų KPTM Nr. 2 dirba Bronius Cerkas. Per tą laikotarpį Bronius matė daug gerų gamybinio mokymo meistrų ir vis puoselėjo viltį tapti jaunuimo auklėtoju. Kai prieš penkerius metus šios mokyklos vadovai pasiūlė Broniui gamybinio mokymo meistro pareigas, Bronius susimąstė: pareigos labai atsakingos, ar sugebėsi? Jaunuoliai atvyksta mokyti iš daugelio rajonų su skirtingais charakterio bruožais, skirtingais siekiais, skirtingais įpročiais. Bet kodėl nepabandžius? Ir štai baigiasi penkti metai, kai Bronius sėkmingai dirba gamybinio mokymo meistras.

Kiekvienų mokslo metų pradžią gamybinio mokymo meistras iškelia vis naujų uždavinių. Tačiau bene pats svarbiausias — kaip greičiau pažinti savo grupės mokinius ir suburti grupės aktyvą. Juk nuo šio priklauso grupės darbas per visus mokymo metus. O proftechninėje mokykloje mokiniai mokosi tik vienerius-dvejus mokslo metus.

Šiais mokslo metais Bronius vadovauja 62 grupei, kurioje jaunuoliai net iš penkių rajonų, tik ką baigę aštuonias klases. Jų skirtingi įsitikinimai, įpročiai, skirtingas intumas, jų pasaulėžiūra, asmenybės formavimas toli gražu dar nebaigtas. Todėl mokytojų dėmesio centre jaunimo komunistinis auklėjimas. Jis negali būti atsieltas nuo mokymo medžiagos. Todėl auklėjimo uždavinių nepamiršta Bronius teorinių bei praktinių užsi-

ėmimų metu. Jo grupės moksleiviai aktyviai įsijungę į tarptautinį socialistinį lenktyniavimą, kurio rezultatai susumuojami kas mėnesį, atsižvelgiant į visų darbų barus. Grupės moksleiviams rūpi kiekvienas jos narys. Todėl jau šių mokslo metų lapkričio mėn. 15 d. grupės susirinkime stipresni moksleiviai: A. ir C. Petrachai, V. Masilionis, K. Saparinis, B. Urbonas įsipareigojo padėti moksle silpnesiems draugams. Svarstylinus klausimus siūlo patys moksleiviai, patys svarstė juos, patys priima ir konkrečius nutarimus. Broniaus grupė labai gerai lanko tiek teorinius, tiek praktinius užsiėmimus.

Bronius siekia pažinti kiekvieno jaunuolio charakterį, jo dorovines savybes. Jos reiškiasi jaunuoliui bendraujant su kitais žmonėmis, kolektyvu. Įtvirtinamas teigiamas įpročius, gamybinio mokymo meistras skatina tokį elgesį, kuris formuoja jaunuolio valią, ugdo darbštumą, skatina pavyzdžiai elgtis. Geras jaunuolių pažinimas padėjo susiklostyti geriems moksleivių ir gamybinio mokymo meistro santykiams. Bronius, remdamasis jau pasiektu jaunuolių išsilaukėjimu, formuoja jų pasitikėjimą savimi, nepasitenkinimą savo ydomis, ugdo savarankiškumą ir atsakomybę už savo veiksmus, stengiasi sužadinti jaunuolių poreikį save

keisti ir tobulinti. Dauguma grupės moksleivių atvyko į antrąją kaimo profesinę technikos mokyklą su neįgiamomis charakteristikomis. Ir štai rezultatai: šiandien visi yra drausmingi.

Nors grupės mokiniai dieną turi didelį teorinių bei praktinių užsiėmimų krūvį, vakarinės mokyklos IX-ąją klasę lanko labai gerai. Apie vidurinio išsilavinimo reikšmę moksleiviai rašo: „Vidurinė mokykla reikia baigti dėl to, kad būčiau labiau išsilavęs, kad pasisėčiau daugiau mokslo žinių“.

Nemažą vietą Broniaus savišvietos plane užima pedagogikos ir psichologijos klausimų studijavimas. Tai suprantama, nes šiandien auklėjant jaunimą neįtenka vien gyvenimiškos patirties, reikia žinoti turtingą teorinį bei praktinį pedagoginį palikimą. Šiandieninius pedagoginius reikalavimus. Giliu pareigos supratimu bei asmeniniu pavyzdžiu Bronius Cerkas užsitarnavo savo auklėtinų pagarbą ir meilę. Neatsilikinai 62 grupės moksleiviai rašo: „Noriu būti panašus į savo gamybinio mokymo meistrą“.

V. Rudelis
Troškūnų vakarinės
vidurinės mokyklos
direktorius

KOLEKTYVINIS
DARBAS

3 psl. 1980. IV. 15

Toks elektrifikavimas aplinkos nepuošia

Kas beatvyktų į Anykščius, visi žavisi mūsų miesto gražiomis apylinkėmis, muziejais bei kitomis gauslomis lankomomis ekskursijų bei pavienių asmenų vietomis. Viena iš tokių yra mūsų didžiai gerbiamo rašytojo J. Biliūno kapas ir jo puošmena — granitinis bokštas, simbolizuojantis Laimės žiburį.

Deja, šio bokšto ir jo aplinkos elektrifikavimo darbai palieka nekokį įspūdį, rodančį, jog čia ne viskas padaryta. Jau iš kalno papėdės matyti, jog viršukalnėje, greta gražių granitinių laipų, stovi pakrypusi medinė elektros linijos atrama. Užlipęs ant kalno randi fokią pat, už keliolikos metrų — antrą. Negana to, šios atramos supuvusios, o jose esantieji elektros laidai nusvirę

ir slepiasi pušų šakose. Nuo atramos į bokštą esantį šviestuvą jungiamasis kabelis nutrūkęs. Kalno šlaite pušų kamienais ir šakomis pravaista virš šimto metrų elektros perdavimo laidų, ant kurių kabo pajungtos kaištukinės rozetės. Pasirodo, jog šie laidai pamiršti ir palikti likimo valiai jau nuo praėjusių metų vasaros. Kam šios puošmenos? Be to, nusizengiamą saugumo techniką. Šis pavyzdys rodo, jog elektrifikuojant objektus nereikia pamiršti ne tik saugumo technikos taisyklių, bet ir estetikos reikalavimų. Reikėtų, kad įstaigos, kurioms pavesla šio paminklo priežiūra, nedelsiant rasti galimybę sutvarkyti elektros įvadą.

J. Bagdonas
Anykščių ER poskyrio
inspektorius

REDAKCIJOS PRIERASAS: Į šį kritinį straipsnį Anykščių rajono Komunalinių įmonių kombinato viršininkas S. Jasevičius atsakė: „J. Biliūno paminklo elektrifikavimas netvarkingas, nes įvestas jau seniai ir esamos atramos susidėvėjusios. Nusvirę elektros perdavimo laidai ir kabeliai jau pašalinti. Suderinus su rajono LDT vykdomojo komiteto, susidėvėjusios medinės atramos bus pašalintos, o nuo gelžbetoninės atramos, esančios paminklo papėdėje, iki paties paminklo bus pravaista kabelinė linija. Šiuos darbus rajono LDT vykdomasis komitetas įpareigojo atlikti Anykščių mechanizuotą koloną lenininės tautos metui“.

Greit bus dešimtmetis, kai Stasys Janušas darbuojasi „Gintiosios žemės“ kolūkio eiguliu. Nors tas darbas žmogui patinka nuo vaikystės, tačiau prieš trejetą metų jis neatsispyrė pagundai drauge su kitais viešintiškiais lankyti kaimo mechanizatorių kursus. Dabar įtempiausio darby-medio dienomis Janušas laikinai atideda į šalį visus eigulio rūpesčius ir sėdasi už ratinio traktoriaus vairo. Netrukus jis vėl su traktoriumi išsiuos į pavasarįjančius laukus.

P. Jurkšto nuotr.

KELIAI. MAŠINOS. ŽMONĖS.

Pakeitimai eismo taisyklėse

Gausėja transporto srautas mūsų šalies keliuose, darosi sudėtingesnės eismo sąlygos. Kad eismas būtų sklandžiai ir būtų užtikrintas eismo saugumas, reikalinga periodiškai patikslinti ir papildyti kelių įstatymą — kelių eismo taisykles.

Nuo š. m. birželio 1 dienos įsigalios naujos eismo taisyklės su įvestais pakeitimais ir papildymais. Naujoje taisyklėje pakeista straipsnių numeracija. Jose bus 28 skyriai. Straipsniai numeruojami pradedant nuo pirmo. Vieni punktai panaikinti, kiti patikslinti, tačiau iš esmės jos liko tos pačios. Su pagrindiniais eismo taisyklių pakeitimais ir norime supažindinti eismo dalyvius.

Pakeista kai kurių terminų, naudojamų eismo taisyklėse reikšmė arba pavadinimai. Dabar mechaninėmis transporto priemonėmis laikomos tos, kurios varomos variklio, išskyrus dviračius su pakabinamais varikliais ir mopetus, kurių variklio darbinis tūris mažesnis kaip 50 kubinių centimetrų ir maksimalus konstruktyvinis greitis mažesnis kaip 40 kilometrų per valandą. Šis terminas apima taip pat tramvajus, troleibusus, traktorus, motovežimėlius, motokarus ir kitas savaeigės mašinas ir mechanizmus.

Terminas „Leistinas mak-

sinalus svoris“ pakeistas į „Pilna masė“.

Bendrosios vairuotojų pareigos papildytos visa eile reikalavimų. Visuomeninio transporto vairuotojai, be kitų dokumentų, visais atvejais privalės dar turėti ir krovinių dokumentus.

Prieš išvažiuojant reikės patikrinti ne tik transporto priemonės techninį stovį, bet ir komplektiškumą, būtent: ar yra vaistinė, avarinis sustojimo ženklas arba raudonas mirksintis žibintas, gesintuvas ir kiti papildomi įrenginiai, reikalingi užtikrinti eismo saugumui.

Vairuotojams bus privaloma pirmiausia suteikti pirmąją medicinos pagalbą, o po to, esant reikalui, nuvežti į gydymo įstaigą asmenis, kuriems reikalinga skubi medicinos pagalba.

Po kelių transporto įvykių, esant nukentėjusių asmenų, vairuotojai taip pat įpareigojami pirmiausia suteikti pirmąją medicinos pagalbą ir iškviesti „Greitąją medicinos pagalbą“, sustabdyti automobilį, paženklinant specialiu ženklu (mėlynas kvadratas, jame įbrėžtas balta skritulys su raudonu kryžiumi) ir pasinaudoti gydytojo pagalba. Tokiu ženklu bus paženklinami individualūs automobiliai, priklausantys gydytojams.

Patikslinta, kad oranžinės

spalvos, žybciojantis švyturėlis įrengtas ant transporto priemonių joms pravažiuojant pirmumo teisės nesuteikia, o tik įspėja apie pavojų. Tokios transporto priemonės, važiuojamos su įjungtu oranžinės spalvos žybciojančiu švyturėliu, gali nesilaikyti ženklinimo, važiuoti bet kuria važiuojamosios dalies pakraščiu viena eile. Naujoje taisyklėje sakoma, kad esant skiriamajai juostai, taip eiti leidžiama tik išoriniu važiuojamosios dalies pakraščiu. Eiti šalia skiriamosios juostos arba ja pačia draudžiama.

Pėstieji, nesant žalingatvoriai arba kelkraščio, pagal senas taisykles gali eiti važiuojamosios dalies pakraščiu viena eile. Naujoje taisyklėje sakoma, kad esant skiriamajai juostai, taip eiti leidžiama tik išoriniu važiuojamosios dalies pakraščiu. Eiti šalia skiriamosios juostos arba ja pačia draudžiama.

Artėjant transporto priemonėms su jungtais specialiais garsiniais ir žybciojančiais raudonos ir mėlynos spalvos šviesiniais, vien garsiniais arba vien žybciojančiais nurodytų spalvų signalais, pėstieji privalo nedelsiant pasitraukti iš važiuojamosios kelio dalies, o besiruošiantieji pereiti kelią, turi palaukti, kol tokios transporto priemonės pravažiuos.

A. Kusta

Kad keliai būtų tvarkingi

Autokelių valdyboje įvykusiame susirinkime darbų vykdytojai, kelių teisimo punktų viršininkai, meistrai aptarė kelių eksploataciją pavasario laikotarpyje. Valdymo viršininkas R. Kuzma pabrėžė, kad dabartinio metu būtina didelį dėmesį skirti juodomis dangoms. Ten, kur pastebimi lūžiai, įskyles, būtina kuo greičiau padengti jas smėliu, o nuo žvyrkelių laiku nuleisti vandens, kad kuo mažiau jie būtų išduobėti. Taip pat buvo atkreiptas dėmesys į kelio ženklų būklę, autopaviljonų švarą.

Susirinkime kalbėjo punktų viršininkai A. Navickas, V. Sakaly, A. Masevičius ir Br. Bagdonas pasidalino darbo patirtimi, atskleidė esamus trūkumus keliuose. Buvo pažymėta, kad po žiemos daug kur surūdijo kelio ženklai. Jie palaipsniui keičiami. Tvarkomos autopaviljonų teritorijos, nuleidžiamas vanduo nuo kelkraščių, greideruojami žvyrkeliai.

Kelininkai tvarko ir rūpinasi, kad keliai bei kelio ženklai būtų tvarkingi, švarūs autopaviljonai.

A. Nemickas

LKP Anykščių rajono komitetas reiškia gilia užuojautą komiteto nariui VYTAUTUI LAURINAVICIUI dėl motinos mirties.

Anykščių rajono LDT vykdomasis komitetas reiškia nuoširdžią užuojautą rajono Tarybos deputatui VYTAUTUI LAURINAVICIUI dėl motinos mirties.

ANGELEI KARVELIENEI
Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam broliui, nuoširdžią užuojautą reiškia „Nevėžio“ kolūkio pirminė komjaunimo organizacija.

PRANUI ANDRIJAUSKUI ir VANDAI NIAURIENEI
Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, nuoširdžią užuojautą reiškia Svėdasų kolūkio valdyba ir pirminė partinė organizacija.

ANTANUI KARVELIUI
Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam mamytėi, nuoširdžią užuojautą reiškia „Puntuko“ kolūkio profsąjunginė organizacija.

Mirus MINDAUGELIO ir RASELĖS tėveliui ANTANUI DAGIUI, nuoširdžius užuojautos žodžius reiškia Anykščių II-os vidurinės mokyklos IIIc ir VI klasių mokiniai ir vadovės.

Reikiame nuoširdžią užuojautą Anykščių tarprajoninio karinio komisariato komisariui VYTAUTUI LAURINAVICIUI dėl mylimos mamytės mirties.

BALI AUGUSTINĄ, mylimai motinai mirus, nuoširdžiai užjaučia Elmininkų eksperimentinio ūkio Elmininkų skyriaus mechanizatoriai.

Purškime sodus

Anksti pavasarį sodams kenkia sodo erkutės, blakutės, amarai. Kenkėjai žiemoja kiaušinėlių fazėje ant jaunų ūglių bei vaisinių šakelių išsiritusių iš kiaušinėlių kenkėjų lervos pažeidžia jaunus lapelius bei pumpurus. Atskirais metais kenkėjų daroma žala nevienoda, tačiau kovos priemonės reikios taikyti kas metai visuose derančiuose soduose.

Norint sunaikinti soduose žiemojančių kenkėjų kiaušinėlius ir sumažinti kai kurių ligų pradus, iki pumpurų sprogo pradžios, kai oro temperatūra esti ne žemesnė kaip 4 laipsniai šilumos, sėklavaisius ir kaulavaisius reikia nupurkšti DNOK arba nitrofenu. Sėklavaisiams ir kaulavaisiams DNOK suvartojama 10–20 kg j ha, nitrofenas — 30–60 kg j ha.

Vyšnių moniliozės bei komikozės sukėlėjų pradai žūs, jei pumpurų sprogo metu jas purškite 3 proc. (30 kg j ha) pagal vario sulfatą bordo skysčiu arba 2 proc. (20 kg j ha) vario oksichlorido skiediniu. Prieš pat vyšnių žydėjimą vartokite 0,4 proc. (4 kg j ha) vario oksichloridą, arba 0,4 proc. (4 kg j ha) cinebą, arba 0,4 proc. (4 kg j ha) kuprozaną, o kenkėjams naikinti pridėkite 0,2 proc. 50 procentinio (2 kg j ha) karbofosa, arba 0,2 proc. (2 kg j ha) fozalono.

Vainiklapiams baigiant kristi ir derlių nuėmus (geriau po lietaus) vyšniais, kaip ir prieš žydėjimą, būtina purkšti vienu iš minėtų fungicidų.

Labai paplitusi ir žalinga liga — agrastų vaitis. Ligos agrastų krūmų vaitisio pažeistas šakas bei ūglius reikia nuplėsti ir sudeginti, sunaikinti nukritusius lapus ir uogas. Uogakrūmius pavasarį arba rudens pradžioje, neauginti greta jų aukštaūgių augalų, kad nesudarytų drėgmės perteklius. Vegetacijos metu naudinga agrastus patręsti kalio bei fosforo trąšomis, nes jos skatina ūglių augimą. Prieš agrastų vaitį uogakrūmius nupurškite karvių mėšlo skiediniu (1 kibiras srutų ir 3 kiburai vandens), arba 0,5 proc. kalcinuota soda su muilu (nupurškite žydint).

Prieš pumpurų brinkimą purškite 3 proc. geležies sulfato tirpalu, arba DNOK (8–15 kg j ha), arba nitrofeną (30–40 kg j ha).

Pavasarij ar vėlav rudens uogakrūmius, taip pat ir dirva po jais patartina apdulinti medžio pelenais.

Individualiuose sklypuose DNOK vartoti draudžiama.

J. Miškelionienė
Žemės ūkio augalų kenkėjų ir ligų Elmininkų signalizacijos ir prognozių punkto agronomė-fitopatologė

Redaktoriaus pavaduotojas K. KAIRIŲSTIS

GYVENTOJŲ DĖMESIUI

Kiekvieną pavasarį sutvarkome įstaigų teritorijas, apšvariname savo kiemus ir butus. Besitvarkant susikaučia netinkamų naudojimui įvairių namų apyvokos daiktų, iš metalo, sudėvėtų drabužių, nenaujamųjų knygų, žurnalų, laikraščių. Tai vis antrinės žaliavos, kurios yra reikalingos mūsų pramonei. Neišmeskite jų, o sukaupkite. Mes Paruošų kontora visas antrines žaliavas superka savo paruošų supirkimo punktuose ir per pravažiuojančius paruošėjus.

Šiais metais nuo balandžio 15 d. iki gegužės 30 d. organizuojamos antrinių žaliavų rinkimo dekados. Tuo laikotarpiu paruošėjai apsilankys Jūsų namuose darbo dienomis ir šeštadieniais.

Prieš atvykstant paruošėjui į namą, gyvenvietės ar miestuose į galvės, iš anksto bus išskabinami skelbimai, kada paruošėjas atvyks surinkti antrinių žaliavų.

Kviečiame visų rajono mokyklų pionierius, komjaunuolius ir visus moksleivius įsijungti į socialistinį lenktyniavimą, suaktyvinti makulatūros rinkimą visose klasesė.

Mokyklų vadovai, dėl makulatūros išvežimo krepkietės šiais telefonais: 5-12-03 arba 5-11-61.

Už pinigų, gautus pardavus antrines žaliavas, bus leidžiama nusipirkti metalinių dangelių stiklainiams uždaryti ir kitų didesnę paklausą turinčių prekių.

Visuose paruošų punktuose superkamos svogūnų galvutės ir morkos kainomis pagal susitarimą. Už pinigų, gautus pardavus svogūnus, bus leidžiama nusipirkti patalyninių grūdų.

Paruošų kontora

ANGELEI DAGIENEI ir vaikams
Nuoširdžiai užjaučiame ir liūdimės kartu, mirus vyrui ir tėveliui.
I. ir A. Davildoniai,
I. ir K. Baralinskai,
E. ir A. Mičeliai, G. Galinienė, A. ir J. I. ir D. Petrauskai

Reikiame nuoširdžią užuojautą Anykščių tarprajoninio karinio komisariato komisariui VYTAUTUI LAURINAVICIUI dėl mylimos mamytės mirties.

Karinio komisariato darbuotojai

Reikalinga

Anykščių kultūros rūmų meninio apipavidalinimo dirbtuvėms reikalingas stalius. Gali būti pensijinio amžiaus.

Direktorius

Anykščių dujų ūkio eksploatavimo kontora reikalingi šaltkalviai. Dėl darbo sąlygų kreiptis šiuo adresu: Anykščiai, Ubagevičiaus g-vė Nr. 11, telefonas 5-12-85.

Administracija

Dėl AFANASIJAUS SCEDROVO mirties LKP Anykščių rajono komitetas ir rajono LDT vykdomasis komitetas reiškia nuoširdžią užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems.

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktorius 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiško ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникшчяйского районного комитета КП Литвы и Аникшчяйского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuovė Anykščių skyrius, Pergalės 36. Spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31. Spaudė: nama rotacinė mašina. Indeksas 87262. Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusė „Pravdos“ formato. Tir. 11.186 Užsak. Nr. 594